

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-643/16

**American Express Company
przeciwko
The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury**

[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)]

Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa (UE) 2015/2366 – Usługi płatnicze w ramach rynku wewnętrznego – Artykuł 35 ust. 1 – Wymogi dotyczące dostępu posiadających zezwolenie lub zarejestrowanych dostawców usług płatniczych do systemów płatności – Artykuł 35 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) – Niestosowanie tych wymogów do systemów płatności, w których skład wchodzi wyłącznie dostawcy usług płatniczych należący do grupy – Stosowanie rzeczonych wymogów do trójstronnych systemów kart płatniczych, które zawarły porozumienia w sprawie co-brandingu lub porozumienia agencyjne – Ważność

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 lutego 2018 r.

1. *Pytania prejudycjalne – Właściwość Trybunału – Granice – Pytania zadane w ramach fikcyjnego sporu krajowego – Niedopuszczalność – Brak aktu lub zaniechania ze strony administracji krajowej mogącego być podstawą wniesienia skargi obejmującej kontrolę zgodności z prawem – Okoliczność niemogąca sama w sobie wykazać fikcyjnego charakteru sporu*

(art. 267 TFUE)

2. *Zbliżanie ustawodawstw – Usługi płatnicze w ramach rynku wewnętrznego – Dyrektywa 2015/2366 – Wymogi dotyczące dostępu dostawców usług płatniczych do systemów płatności – Stosowanie do trójstronnego systemu kart płatniczych korzystającego z pośrednictwa agenta przy świadczeniu usług płatniczych – Brak możliwości zastosowania do systemów zawierających porozumienie w sprawie co-brandingu z partnerem w ramach co-brandingu, nieświadczącym usług płatniczych w stosunku do oferty produktów co-brandingu*

[dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2366, art. 35 ust. 1, ust. 2 akapit pierwszy lit. b)]

3. *Akty instytucji – Uzasadnienie – Obowiązek – Zakres i ograniczenia – Dyrektywa obejmująca trójstronne systemy kart płatniczych, które zawarły porozumienia agencyjne wymogami dotyczącymi dostępu do systemów płatności*

(art. 296 ust. 2 TFUE; dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2366, motyw 49, 50, motyw 52, art. 35 ust. 1)

4. *Zbliżanie ustawodawstw – Usługi płatnicze w ramach rynku wewnętrznego – Dyrektywa 2015/2366 – Wymogi dotyczące dostępu dostawców usług płatniczych do systemów płatności – Stosowanie do trójstronnego systemu kart płatniczych korzystającego z pośrednictwa agenta przy świadczeniu usług płatniczych – Naruszenie zasady proporcjonalności – Brak*

(dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2366, art. 35)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 19, 20)

2. Artykuł 35 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE, należy interpretować w ten sposób, że trójstronny system kart płatniczych zawierający porozumienie w sprawie co-brandingu z partnerem w ramach co-brandingu nie jest pozbawiony możliwości skorzystania z wyłączenia przewidzianego w tym przepisie, a w rezultacie nie jest objęty wymogami ustanowionymi w art. 35 ust. 1 tej dyrektywy, w przypadku gdy partner ten nie jest dostawcą usług płatniczych i nie świadczy usług płatniczych w tym systemie w stosunku do oferty produktów co-brandingu. Natomiast trójstronny system kart płatniczych, który korzysta z pośrednictwa agenta przy świadczeniu usług płatniczych, nie może skorzystać z tego wyłączenia i w rezultacie podlega wymogom ustanowionym w tymże art. 35 ust. 1.

(zob. pkt 69; pkt 1 sentencji)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 73, 74, 78, 79)

4. Zobacz tekst orzeczenia.

(zob. pkt 84–87)